

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.I.150/2010/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. év április hó 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A személyi szabadság megsértésnek büntette és más bűncselekmény miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben **a terhelt** által - védője útján - benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Pécsi Városi Bíróság 5.B.955/2008/9. számú, valamint a Baranya Megyei Bíróság 4.Bf.132/2009/3. számú ítéletét **hatályában fenntartja.**

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

A Pécsi Városi Bíróság a 2009. január 27. napján kelt 5.B.955/2008/9. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki a Btk. 175. § (1) bekezdése szerinti személyi szabadság megsértésének büntetében, valamint a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés vétségében, ezért halmazati büntetésül százötven napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 400 (négy száz) forintban határozta meg.

A megállapított tényállás lényege a következő:

A terhelt 2007. szeptember 5. napján biztonsági őrként teljesített szolgálatot egy bank fiókjában.

A bank fiókjaiban az ügyféltérben tiltott a mobiltelefon használata, és ezt tábla is jelzi. Ennek ellenére 11 óra körüli időben a sértett, aki ügyfélként a pénztár előtti sorban várakozott, mobiltelefonján beszélni kezdett. A terhelt odalépve hozzá figyelmeztette, hogy az ügyféltérben a telefonálás nem megengedett, és annak félbehagyására szólította fel. A sértett azonban a felszólításnak nem tett eleget, sőt, közölte, hogy még egy hívást le kíván bonyolítani, és újra telefonálni kezdett. Ezért a terhelt másodszor is figyelmeztette a tilalomra, és közölte vele, hogy amennyiben a felszólításnak nem tesz eleget, ki fogja kísérni.

A sértett azonban ennek ellenére sem szakította meg a beszélgetést. Ezért a terhelt a sértettet jobb kezével bal hónaljánál, bal kezével pedig bal csuklójánál fogva megragadta és lendületesen kifelé vezette az ügyféltérből. Amikor a bankfiók lengőajtájához értek, a sértett - akinek a telefon még ekkor is a fülénél volt - az üvegajtót jobb kezének kitámasztott kisujjával nyitotta ki, és kilépett.

A kivezetés 6-8 méteren keresztül folyt és 5 másodpercig tartott.

A sértett ezt követően visszament az ügyféltérbe, és közölte a terhelttel, hogy aránytalanul járt el vele szemben, majd a pénztárnál elintézte azt, amiért a bankba érkezett.

A sértett a cselekmény következtében jobb kezén az V. ujj körömpercének elmozdulás nélküli törését szenvedte el, amelynek gyógytartama nyolc napon túli, tényleges gyógytartama négy hét.

A terhelt a sértettet akarata ellenére öt másodpercen keresztül lefogta, és szabad mozgásában akadályozta.

Az indokolásban azt is rögzíti az ítélet, hogy a terhelt szándéka sérülés okozására nem terjedt ki, azonban annak bekövetkezésében gondatlanság terheli; tudatának át kellett fognia, hogy amennyiben az ajtót úgy nyitja ki, hogy a sértett testét nekitolja, emiatt az sérülést szenvedhet.

Az ítéletet az ellene bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Baranya Megyei Bíróság a 2009. május 8. napján kelt 4.Bf.132/2009/3. számú határozatával felülbírált, és azt a bűnjellel kapcsolatos rendelkezést érintve megváltoztatta; egyebekben helybenhagyta.

Az első fokú bíróság által megállapított tényállást azonban az iratok alapján kiegészítette a következőkkel:

- A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény 26. § (1) bekezdés d) pontja szerint a személy- és vagyonőr a megbízó közterületnek nem minősülő létesítményének őrzése során jogosult a jogsértő személyt magatartása abbahagyására felhívni;
- a 27. § (3) bekezdés b) pontja szerint pedig arányos mérvű kényszerítő testi erő alkalmazásával is jogosult a védett területre történő jogosultatlan belépést megakadályozni, illetve a jogosulatlan benntartózkodót onnan eltávolítani.

-.-.-.-

A jogerős határozatok ellen a terhelt - védője útján - felülvizsgálati indítványt nyújtott be, annak jogalapjaként a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontját jelölve meg.

Indítványában arra hivatkozott, hogy a sértett, mint ügyfél akkor, amikor a bankkal szerződést kötött, magára nézve kötelezőnek ismerte el a pénzintézet házirendjét. Miután a házirendet kétszeri felszólítás ellenére sem tartotta be, a bankfiók ügyfélterében tartózkodása jogellenessé vált. Ezért a vonatkozó - és a másodfokú bíróság által felhívott - szabályok alapján ő jogosult volt a sértettet testi erő felhasználásával onnan kivezetni; ezzel az arányosság követelményét sem sértette meg, miután kétszeri felszólítást követően alkalmazta azt. Utalt arra is, hogy magatartása jogszerűségét igazolta a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara Baranya Megyei Szervezetének elnöke által kiadott állásfoglalás, és a Bank Bankbiztonsági Osztályának nyilatkozata is.

Ezért arra tett indítványt, hogy a Legfelsőbb Bíróság változtassa meg a megtámadott határozatokat, és mentse fel őt az ellene emelt vád alól.

A legfőbb ügyész a felülvizsgálati indítványt alaptalannak találta. Álláspontja szerint az indítványban is idézett szabályok alapján a terheltnek testi kényszerítő erő alkalmazására nem volt jogosultsága. Ezért a megtámadott határozatok hatályban tartására tett indítványt (BF.642/2010.).

-.-.-.-

A felülvizsgálati indítvány nem megalapozott.

A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja szerint felülvizsgálati ok, ha a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor. Ilyen oknak minősül, ha a terhelt bűnösségének megállapítására olyan cselekmény - magatartás - miatt került sor, amely jogszabályi felhatalmazáson alapul.

A sértettnek a telefonálás abbahagyására, illetve az ügyféltér elhagyására irányuló felszólítása valóban jogszerű volt. A sértett kétségkívül megsértette a házirendet akkor, amikor kétszeri felszólítás ellenére telefonált, az sem vitatható, hogy ezzel zavarta a bank dolgozóit és a fiókban tartózkodó ügyfeleit. Azonban - ahogy arra az eljáró bíróságok is részletesen kitértek - a sértetti magatartás, azaz a telefonálás, illetve annak a figyelmeztetés ellenére történő folytatása még nem tette jogszerűtlenné a bankfiók ügyfélterében tartózkodását. Így vele szemben a testi kényszer alkalmazására a terheltnek nem volt jogszabályi felhatalmazása.

A terhelt a sértettet - ha csak néhány másodpercre is - szándékosan megfosztotta személyi szabadságától, és neki - gondatlanul - sérülést okozott. Ugyan a sérülés kialakulásában jelentős volt a sértetti közrehatás is, hiszen azért használta a kisujját az ajtó kinyitásához, mert a házirendet sértő magatartásával még ekkor sem hagyott fel, és telefonján - azt kezében tartva - tovább beszélt, azonban a törés végső soron a terhelt - gondatlan - cselekményének eredménye.

A fentiekre figyelemmel az eljáró bíróságok nem sértettek büntető anyagi jogszabályt a terhelt bűnösségének megállapításával.

A Legfelsőbb Bíróság nem észlelt a 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést sem.

Ezért a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatokat a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

Az ismételt indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, valamint a 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az ugyanazon jogosult által ismételten, vagy a más jogosult által azonos tartalommal előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2010. április 27.

Dr. Édes Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészár Róza s.k. előadó
bíró, Dr. Szabó Péter s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

írnok

AIné